

РЕШЕНИЕ

№ 1118

гр. София, 20.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8728** по описа за **2023** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Ж. И. К.-М., ЕГН: [ЕГН], срещу Решение от 17.06.2023 г. по АНД № 6711/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) серия К, № 5386505, издаден от СДВР, с който на основание на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДП, на касатора е наложено административно наказание „глоба” в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДП.

В жалбата се твърди, че въззивното решение е неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост. Според касатора отказът на въззивната инстанция да допусне разпит на свидетел представлява нарушение на правото му на защита и основание да бъде върнато делото за ново разглеждане от друг състав на СРС, с оглед забраната за събиране на гласни доказателства в касационното производство.

Касаторът Ж. К.-М., редовно призована, не се явява в с.з. Не се явява и процесуалният ѝ представител. От същия е постъпила молба за отлагане на делото поради служебна ангажираност.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не

изпраща представител. В писмени бележки от 24.11.2023 г., изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба серия К, № 5386505, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП, на касатора е наложена глоба, в размер на 400 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 29.10.2021 г., в 10:53 ч. неустановено по делото лице управлявало МПС - „О. 3.“, ДК [рег.номер на МПС] (собственост на „Ди Кей Дизайн“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] с управител Ж. И. К. - М.) в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място], при разклона за ЦСПП-МВР, като се движело със скорост от 89 км/ч, при разрешена такава от 50 км/ч. Превишението на допустимата скорост е в размер на 39 км. в час. Нарушението било установено и заснето с техническо средство за видеоконтрол TFR1-M № 560, представляващо одобрен тип автоматизирана система, която към момента на нарушението била преминала преглед за техническа изправност. Служител на СДВР съставил обжалвания електронен фиш относно констатираното нарушение.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

По наведените пред настоящата инстанция възражения за допуснати съществени процесуални нарушения при съставянето на процесния фиш, с които е засегнато правото на защита на санкционираното лице, касационният съд намира следното:

При напълно изяснена фактическа обстановка районният съд е направил законосъобразния извод, че касаторът е извършил нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП. Чл.21, ал.1 от ЗДвП въвежда забрана за водачите на МПС, при избиране на скоростта на движение, да превишават определените в тази разпоредба стойности, които за пътно превозно средство от категория „В“ (каквото е процесното) са: в населено място – 50 км/ч.; извън населено място – 90 км/ч.; по автомагистрала – 140 км/ч.; по скоростен път – 120 км/ч.

За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост в населено място, чл.182, ал.5 предвижда административно наказание „глоба“, която за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 400 лв. Както се установи по-горе, скоростта, с която е засечено да се движи МПС „О. 3.“, ДК [рег.номер на

МПС] е 89 км/ч, като е отчетена допустимата грешка в полеви условия от 3%. Поради което правилно е установено превишението на скоростта от 39 км/ч.

Безспорно в настоящия случай нарушението е установено чрез заснемането му с техническо средство като според разпоредбата на чл.189, ал.4 ЗДвП санкцията, предвидена в закона, се налага чрез електронен фиш. От санкционираното лице е постъпило искане за разпит на свидетел с цел установяване на местонахождението и действията му по време на твърдяното нарушение, което е оставено без уважение от въззивната инстанция. С оглед начина на установяване на нарушението и издаването на електронен фиш и липсата на възражения от страна на санкционираното лице относно самоличността на водача, при обективна възможност да направи такива, разпитът на свидетел не би допринесъл с нищо за изясняване на фактичката обстановка. Поради това недопускането му не може да съставлява нарушаване правото на защита на касатора, както и нарушение на съдопроизводствените правила. Неоснователно е и възражението на касатора, че доказателственото искане за разпит на свидетел не е допуснато по неясни за касатора причини от СРС. Видно от протокол от с.з. от 16.06.2023 г. по АНД № 6711/2023 г., налице е обстойно произнасяне по така направеното искане от съдията-докладчик.

С оглед на всичко гореизложено, настоящата инстанция намира, че фактичката обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав счита за неоснователни направените в касационната жалба възражения и за правилни и обосновани фактичките и правни изводи на СРС, мотивирали го да потвърди обжалвания ЕФНГ.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФ следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото искането на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 17.06.2023 г. по АНД № 6711/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11-ти състав,.

ОСЪЖДА Ж. И. К.-М., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи съдебни разноси в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.